

[Erik Andersen]

kan man læse dem i Folketingstidende 1981-82 (1. saml.), sp. 784-786 og 798-799.

Ovennævnte første behandling resulterede - som også anført i bemærkningerne til lovforslaget - i en række spørgsmål til ministeren, og det er mit indtryk, at størstedelen af disse vil blive stillet igen. Et af disse spørgsmål går på den af ministeren foreslåede nyordning, hvorved ministeren skal kunne fastsætte de gældende jagttider efter høring i vildtforvaltningsrådet. Denne foreslåede rammelovgivning har været genstand for megen kritik, fremsat med vidt forskellige begrundelser såvel fra de borgerlige partier og jagtorganisationerne som fra naturfredningsfolk. Imidlertid må den af landbrugsministeren den 25. december 1981 foretagne særfredning af diverse jagtbare svømmefugle på grund af den hårde vinter have imødegået en del af disse interesseorganisationers betænkeligheder, da ministeren her i samarbejde med sine rådgivende organer har vist sig kapabel til at varetage administrationen af en allerede eksisterende rammelovgivning om jagttidsfastsættelsen.

I forbindelse med den forrige udvalgsbehandling har vi allerede haft en del henvendelser fra diverse interessegrupper, jagtorganisationer og de såkaldte grønne grupper, ornitologer og naturfredningsfolk, og disses udtalelser vil naturligvis indgå i udvalgets overvejelser.

Der kan nemlig ikke være tvivl om, at en vel gennemtænkt og vel gennearbejdet jagtløv med dertil hørende fredningsbestemmelser er en afgørende forudsætning for landets naturforvaltning - ikke mindst i denne tid, hvor faunaen lider under den tiltagende effektivisering af landbrugsbedriften.

Knud Østergaard (KF):

Ved behandlingen den 16. oktober 1981 fremsatte mit partis ordfører, hr. Burgdorf, på gruppens vegne nogle betragtninger, som jeg stort set kan tiltræde.

Dette gælder således modstand mod forslaget om, at jagt på landarealer og ferske vande ikke må udøves inden for en afstand af 100 m fra anden mands bolig, og at jagt på søterritoriet begrænses af en afstand på 300 m fra boliger i byzone eller sommerhusområde. Det er vor opfattelse, at et sådant forbud vil være fuldstændig umuligt at over-

holde. Det vil kræve en indsigt i byplaner og zoneinddeling, der ligger langt ud over en almindelig borgers, og bestemmelsen vil fremme en konfrontation, der under alle omstændigheder ikke er til gavn og glæde for nogen.

I stedet foreslår vi et forbud mod skydning med hagl og mod haglnedfald på anden kvindes eller mands ejendom, og vi vil også gerne gå med til en udvidelse af reservatområderne omkring byerne og de bymæssige bebyggelser. Vi forstår ikke, at ministeren i bemærkningerne begrundet forslaget med, at man ønsker at nedsætte behovet for byreservater. Hvorfor det, hr. minister, når det netop har vist sig, at byreservaterne så afgjort løste de nævnte problemer dér, hvor de forekommer?

Jeg er også enig i hr. Burgdorfs bemærkninger om den foreslåede følordning for de unge mennesker mellem 16 og 18 år. Hvor i alverden vil ministeren hen med dette formynderi? Hvis det var af sikkerhedsmæssige grunde, må der jo fra jagtforsikringen foreligge en statistik, der fortæller, at de 16-18-årige har flere uheld end de over 18 år, men det gør der ikke, tværtimod. Hvad der også er helt naturligt, af den årsag, at jagtprøven er skærpet så meget, som den er. Det har gjort, at de, der har bestået prøven, trygt kan betros det våben, der anvendes ved jagtudøvelsen.

Vi er glade for, at man gennem den obligatoriske uddannelse lægger overordentlig vægt på en forsigtig omgang med skydevåben. Derfor er det også ulogisk, at man derudover stiller særlige krav til netop den kategori af jægere, der gennem en bestået jagtprøve har bevist at være i besiddelse af teoretiske og praktiske færdigheder i behandling af et våben. Alderskriteriet har ingen saglig begrundelse og må derfor fjernes fra loven.

En tredje ting, vi vender os imod, er den foreslåede begrænsning af skumringsjagten i november. Det er jagten på grændere, der drejer sig om, fugle, som danske jægere har ført tilbage til vor natur ved anlæg af kunstige søer og ved opdræt af 200.000-300.000 hvert eneste år. Forvekslingen med andre andefugle er selv i skumringstiden, hvor fuglene trækker, yderst ringe og kan ikke danne nogen baggrund for forslaget om en indskrænkning.